

DRIELUIK

In drie geheel verschillende uitspraken heeft de Afdeling bestuursrechtspraak belangrijke signalen afgegeven voor de m.e.r.-praktijk. Het gaat om een varkenshouderij (wel of niet een 'oprichting van een nieuwe installatie?'), een bestemmingsplan (een bepaalde variant terecht niet meegenomen?), en een m.e.r.-beoordelingsplichtige composteerinrichting ('bijzondere omstandigheden', of niet?).

Steven Pieters

In de zaak rond een Noord-Brabantse varkenshouderij vinden appellanten dat er een MER gemaakt had moeten worden, omdat door de aanpassing van het stalsysteem sprake is van de oprichting van een nieuwe installatie. De Afdeling denkt daar anders over: 'De Afdeling stelt vast dat in de bestaande stal weliswaar een omschakeling plaatsvindt van stalsysteem BB 93.06.010 naar stalsysteem BB 98.10.065, maar dat dit slechts tot beperkte aanpassingen leidt.' Iets verderop meldt de Afdeling: 'Nu voorts is gebleken dat noch de omvang van de bestaande stal noch het daarin te houden veebestand worden gewijzigd, zijn de aanpassingen naar het oordeel van de Afdeling niet zodanig dat gesproken moet worden van de oprichting van een nieuwe installatie als bedoeld in onderdeel A, onder 2, van de bijlage behorende bij het Besluit milieueffectrapportage.'

Kortom, beperkte aanpassingen van een stal, waarbij de omvang van de stal niet wordt gewijzigd en ook het veebestand niet wordt gewijzigd, vallen niet onder de m.e.r.-plichtige formule van 'de oprichting van een nieuwe installatie'. Deze uitspraak van de Afdeling is helder en lijkt mij ook redelijk. Niet iedere wijziging van een stal leidt automatisch tot een m.e.r.-plicht. Dat lijkt mij ook terecht, omdat hier sprake is van een beperkte wijziging, die ook nog eens enkele milieuvordelen zal opleveren.

Bestemmingsplan 'Stadshagen II'

De gemeenteraad van Zwolle heeft het bestemmingsplan 'Stadshagen II' vastgesteld waarmee een juridisch-planologische regeling wordt geboden voor de tweede fase van de VINEX-locatie Stadshagen, ten noordwesten van Zwolle. Er is een MER voor dit plan gemaakt. Maar verzoekers voeren aan dat bij het maken van het MER ten onrechte de door hen geformuleerde variant niet is onderzocht. Het college van B&W van Zwolle stelt dat aannemelijk is dat de gemeenteraad deze variant – de aanleg van de Bandweg – op voorhand als onhaalbaar heeft kunnen aanmerken.

De Voorzitter van de Afdeling oordeelt als volgt: 'Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting is de Voorzitter voorshands van oordeel dat ver-

weerder zich met de gemeenteraad op het standpunt heeft kunnen stellen dat de Bandweg als een onrealistische tracévariant diende te worden aangegevoerd, omdat deze onvoldoende tegemoet komt aan de verkeerskundige problemen waarvoor dit plan een oplossing diende te vormen.' Daarnaast blijkt dat de Voorzitter ook waarde toekende aan het oordeel van de Commissie m.e.r., die het ontbreken van deze tracévariant niet heeft aangegevoerd als een leemte in kennis en ook geen andere opmerkingen hierover heeft gemaakt.

FOTO: SXC:HU

'Gelet op het vorenstaande, ziet de Voorzitter geen grond voor de verwachting dat de afdeling in de bodemprocedure zal oordelen dat het MER onvoldoende informatie bevat over de alternatieven, die redelijkerwijs in beschouwing dienden te worden genomen.'

Voortaan dienen insprekers met goede ideeën over alternatieven of varianten deze tijdens de m.e.r.-procedure helder naar voren te brengen, zodat de Commissie m.e.r. daar expliciet op kan reageren en de voorstellen bij haar advisering kan betrekken. Ook deze Voorzittersuitspraak lijkt mij redelijk, zonder dat de m.e.r.-praktijk tekort wordt gedaan. Tevens is deze uitspraak ook in lijn met andere m.e.r.-jurisprudentie.

Composteerinrichting te Lelystad

GS van Flevoland hebben een Wm-vergunning verleend voor de oprichting en het in werking hebben van een composteerinrichting te Lelystad. Appellanten voeren aan dat GS ten onrechte hebben besloten dat geen noodzaak bestaat een MER op te stellen. Volgens GS zijn er bij de uitvoering van de in de aanvraag beschreven activiteit geen bijzondere omstandigheden die leiden tot belangrijke nadelige milieugevolgen. Daarnaast is GS van mening dat de invloed op de omgeving beperkt blijft tot het aspect geur en dat de inrichting daarin niet afwijkt van andere composteerbedrijven. De Afdeling ziet wél wezenlijke verschillen: 'Blijkens het deskundigenbericht valt de bedrijfsvoering in de inrichting onder meer niet aan te merken als een standaard composteerproces, omdat de samenstelling van de te composteren materialen, juist door de bijmenging van mest, alsmede de verhouding waarin die materialen worden verwerkt, afwijkt van het materiaal dat de meeste composteerbedrijven voor groenafval verwerken, en treedt door die andere samenstelling een andere geuremissie op dan bij bedrijven waarbij in hoofdzaak groenafval wordt verwerkt.'

Kortom, indien de bedrijfsvoering van een activiteit uit de D-lijst wezenlijk afwijkt van de 'gemiddelde bedrijfsvoering' en wanneer tevens daardoor ernstiger milieugevolgen zijn te verwachten – in dit geval geur – is het laten maken van een MER op zijn plaats. Ook in deze uitspraak van de Afdeling kan ik mij helemaal vinden, vooral ook omdat via het beschrijven van alternatieven in het MER bekeken kan worden op welke wijze de geurproblematiek beperkt kan worden.

Behandelde uitspraken

- ABRvS, 13 december 2006, nr. 200601180/1
- VzABRvS, 19 december 2006, nr. 200607215/2
- ABRvS, 7 februari 2007, nr. 200603204/1

Mr. S. Pieters, werkzaam bij de Commissie voor de m.e.r., schreef deze bijdrage op persoonlijke titel.